

emot Perserna. När Grekerne drogo mot Troja. *D. i fält, i striden.* — *Syn.* Se *Tåga.* — *b)* Flytta ut till främmande land och der bosätta sig. Sägdes icke gerna om enskilt person, såvida han icke är åtföljd af familj och tjänare, och då helst, om de äro talrika. *Josef och Maria med deras Son drogo till Egypten.* — *Syn.* Se *Flytta.* — *c)* Resa till en aflägsen ort. Brukas i denna bem. helst, då resan sker till fots. *Han har antagit pilgrimsdräkten och dragit till Jerusalem, till Rom.* — *Syn.* Färdas, Vandra. — *d)* (fig.) Sägdes om moln, skyar, o. s. v. *Se, huru fort molnen d. öfver himlahvalfvet, genom rymden.* — *Syn.* *Tåga, Segla, Drifva, Fara, Ila, Fly.* — *D. af, d. bort, d. sin väg,* begifva sig bort. *D. af med, bortföra.* — *D. fram,* tåga, färdas fram. — *D. ihóp:* Samla sig, samlas. (Impersonelt, fam.) *Det drar ihóp till regn, snö,* säges, när himmelen smånåning öfverdrages med moln. — *D. undan,* tåga, färdas, begifva sig undan. — *D. út,* uttåga, utlytta. *D. ut i fält. De hafva d-git ut ur landet.* — *D. åstad,* begifva sig på väg. — Hit höra äfven de i det lägre språket förekommande svordomsuttrycken: *Drag* ell. *dra åt helvete, åt Blåkulla, åt skogen, åt Helsingland, åt ell. till fanders, för hin i våld!* &c. när man vill uttrycka missnöje med en persons tal eller handlingsätt. — *2)* (impersonelt) *Dröja. Huru länge det drar, så blir det väl ändå allvar till slut.* — Man säger oftare: *D. om, D. út, D. ut på tiden,* t. ex.: *Det drog länge om, innan han kom. Det drog längre ut, än man trott. Det drog ut på tiden, innan viingo svar.* *D. ut på tiden med:* *a)* (neutralt) *Fördröja,* t. ex.: *Han drog ut på tiden med sitt svar, sitt beslut.* — *D. på orden,* tala långsamt. — *b)* (impersonelt) *Dröja, t. ex.: Det drog länge ut på tiden med det.* — *Jfr. Uldraga.* — *3)* (impersonelt) *a)* Sägdes luften genom någon fin öppning strömmar utifrån i ett rum, o. s. v. *Det drar genom väggen, golftet, fönstret. Det drar starkt, der jag sitter. Det drar på mig, på axeln.* — *b)* Blåsa lindrigt. *Blåser det ute? åh ja, visst drar det något.* — *c)* Sägdes om luftdrag i en kakelugn, hvarigenom eldningen befordras. *Det drar bra i denna kakelugn.* — Man säger äfv. neutralt: *röken drar út, drar väl út,* när han utgår ifrån en eldstad genom skorstenspipan, utan att slå in i rummet: *röken drar in,* när han tvärtom till någon del slår in. — *4)* Se *V. a. 3.* — *5)* (impersonelt) *Det drar i armen, i benet, i foten,* det kännes liksom dragningar i armen, &c. — *6)* Förekommer neutralt i åtskilliga talesätt, såsom: *D. efter andan,* vara mycket andfädd och göra djupa andetag; äfv. (fig.) bjuda till att hämta sig, sansa sig. *D. på munnen,* le lindrigt. *D. på något,* tveka i sitt beslut om något, t. ex.: *Han drog på det,* han tvekade, hvad han skulle säga, svara. — *7)* (i schack, dam, o. s. v.) *Flytta.* Se äfv. *V. a. 7.* — *8)* (jäg.) Sägdes om morkullans flygt morgnar och aftnar. *Eljest Sträcka.* — *D. sig,* v. r. *1)* *a)* Slåpa sig. Brukas i denna bem. mindre ofta. *Sårad, döende drog han sig bort till hennes lik.* — Förekommer mest i förbindelse med vissa partiklar, oftast i fig. mening, t. ex.: *D. sig fram,* hjälpa sig fram. *D. sig igenom,* hjälpa sig ur en svårighet; hjälpa sig fram. — *b)* *Förflytta sig. Fienderne drogo sig till kusten. Vårken har d-git sig till armen.* — *D. sig ifrån,* aflägsna sig ifrån; äfv. öfvergifva ens sällskap, umgänge. — *D. sig ihóp, tillsammans:* *a)* Genom samman-

dragning minskas till vidd och omfång; — *b)* Samla sig. *Ell. oväder drar sig ihóp.* Impersonelt säges äfv.: *Det drar sig ihóp till regn, snö, full väder;* jfr. *V. n. 1, d.* — *D. sig in:* *a)* Ingå, inträda, begifva sig in; — *b)* (om vätskor) Insugas, insupas. — *D. sig tillbaka,* gå, vika tillbaka. — *D. sig undan,* aflägsna sig; äfv. undvika; äfv. vägra, neka att göra något. — *D. sig ur en fara, förlägenhet, knipa,* o. s. v., laga, att man oskadd kommer ur en fara, o. s. v. — *c)* *Draga* på kroppen; sträcka på sig; draga, höja på axlarna. Förekommer i denna bem. endast i några talesätt, t. ex.: *Gå och dra sig,* gå och slå dank, stryka sysslolös omkring. *Ligga och dra sig,* ligga och sträcka sig; äfv. ligga och lättjas länge på morgnarna. *Dra sig för något,* visa tecken, att man gerna vill undvika något. — *2)* (om ur) *Gå* för fort eller för långsamt. *Uret drar sig, drar sig före ell. förut, efter.* — *3)* *Stå och dra sig,* säges om födoämnen, hvilka blötas i någon vätska. — *4)* *D. sig till minnes* (här egentl. aktivt), erinra sig, återkalla i sitt minne. — *Dragas* eller sammandr. *Dras,* v. d. *1)* (egentl.) *a)* (föga brukl.) Hålla i hvarandra och draga hvar åt sitt håll, af alla krafter, för att blifva rådande den ene på den andre. *Pojkarne brottas och dras beständigt.* — *b)* (om hästar för en vagn) *Draga* hvar åt sin sida. *Hästar dras ofta utför backar.* — *2)* (fig.) *Strida, tvista. De dras alltjemt med hvarandra,* äro alltjemt i tvist och strid, kivas beständigt. *D. med någon,* hafva någon på halsen, vara besvärad, plågad, hafva påhäng af någon, hafva att tvista, strida med någon, t. ex.: *hafva en fattig slägtunge, ett elakt tjenstehjon, en vanartig son att dras med. D. med något,* lida, plågas af, t. ex.: *D. med en svag helsa, en sjukligt kropp, en långvarig sjukdom, med nöd och brist, med många besvärligheter,* o. s. v. *D. med döden,* vara i själtaget. *D. om, strida, tvista, täfva om.* — *Syn.* Se *Strida, Tvista, Täfva.*

DRAGANDE, n. 4. Handlingen, då man drager (se *Draga,* v. a. 1, 3, 4, 6). *a)* *D. af en kälke* ell. en kälkes d. *Värjans d. En persons d. ur fängelset.* — *b)* *Magnetens d. Plåstrets d. pinar honom.* — *c)* *Ett strecks, en linies d.* — *d)* *En bösspipas d.* — *Adj. p. 1.* *1)* Som drager (se *Draga,* v. a. 3. o. v. n. 3, a). *a)* *Ett d. ämne. D. plåster* (vanligare *Dragplåster*). *D. kraft,* se *Dragkraft.* — *b)* *Ett d. rum, fönster,* o. s. v. Vanligare *Dragig.* — *2)* *På d. kall och embetes vägnar,* ordformel, som tillägges i slutet af en förordning, ett offentligt tillkännagifvande utaf någon embetsmyndighet, och betyder: i kraft af det embete, jag, vi bekläda.

DRAGANT, dragannt, n. sing. Ett slags hvit eller gulaktig kåda af *Dragantbusken.* Kallas äfv. *Gummi Dragant.*

DRAGANTARBETE, draganntärbete, n. 4. Konstgjorda figurer, som tillverkas af i vatten upplöst hvitt dragant med tillblandning af strösocker.

DRAGANTBUSKE, m. 2. pl. — *buskar.* En buskväxt i Mindre Asien, ur hvars stängel *Gummi dragant* antingen af sig sjelft eller efter inskärning utsipprar. *Astragalus verus.*

DRAGANTKORG, m. 2. (sockerbag.) Liten korglik figur af pastillagedeg, och fylld med frukter eller blommor af samma ämne.

DRAGANTPAPPER, n. 3. Ett slags papper, som begagnas till målning i olja och med vattenfärger.